

Stedet, hvor himmel og jord mødes.

To munke sad engang og læste sammen i en gammel bog, hvor visdommen og sandheden stod skrevet. De læste ordene: Ved verdens ende skal der være et sted, hvor Himmel og jord mødes, og hvor derfor den store lykke er at finde. De to munke besluttede, at de ville søge dette sted og ikke vende om, før de havde fundet det.

Således vandrede de to gennem verden, bestod utallige farer, led alle de afsavn, som en vandring gennem hele verden fordrer; og alle de fristelser, som kan lede et menneske bort fra dets mål, afviste de.

En dør skal der være dér, sådan havde de læst. Man skulle bare banke på, så var man hos Gud. Til sidst fandt de da også, hvad de søgte. De bankede på døren. Med bævende hjerte så de døren gå op.

Og da de trådte ind og løftede deres øjne, befandt hver af dem sig i sin egen klostercelle.

Da forstod de: Det sted, hvor Himmel og jord mødes, hvor den store lykke er at finde, ja hvor Gud kan mødes, er ikke ved verdens ende, men her på denne jord, på det sted, hvor Gud har sat os.

Russisk legende

genfortalt af Erik Ågård.